

Poštnina plačana v gotovini.

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstdnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VII

Celje, dne 7. februarja 1936

Štev. 3

Ne izvoznih ovir!

Že ponovno smo poudarjali, da pri nas samostojne hmeljske trgovine sploh nimamo. Sicer imamo nekaj hmeljskih trgovcev, ki pa to v pravem pomenu besede niso, ker v glavnem nikdar ne kupujejo hmelja za svoj račun, izvzemši morda semintja kako malenkost. Dejansko so to le komisionarji, zastopniki inozemskih tvrdk, za katerih račun hmelj kupujejo proti naprej določeni proviziji. Na ta način se vrši pri nas prodaja hmelja že, odkar obstoja naše hmeljarstvo in doslej tozadevno tudi ni bilo nobene ovire.

Res da bi bilo prav razveseljivo, če bi imeli pri nas tudi lastno hmeljsko trgovino, to se pravi trgovce-domačine, ki bi kupovali hmelj naravnost od hmeljarjev za svoj račun in ga potem zopet dalje prodajali, kakor to delajo z mnogimi drugimi pridelki. Toda v to svrhu so potrebne take množine kapitala, da jih pri nas ne zmoremo, če jih pa že, jih gotovo ne moremo tvegati za tako nevarno kupčijo, kakor je vprav hmeljska. S petdeset do sto in več milijonov dinarjev obratnega kapitala razpolagajo namreč hmeljske tvrdke, ki tvegajo to nevarno kupčijo na svoj račun. Takih tvrdk pa pri nas nimamo in se je zato pač našel izhod na prej opisani način.

Zadnja leta, ko hočejo vse države le izvažati, uvažati pa čim manj, so se tudi izvozu našega hmelja stavile že razne težkoče. Vendar tudi pravilnik o ureditvi prometa z devizami in valutami omenjenega načina trgovanja doslej ni oviral. Po tem pravilniku morajo namreč domače tvrdke, ki hočejo izvoziti blago, dobiti predhodno predpisano uverjenje o osiguranju valute in ga potem opravdati, inozemske tvrdke pa predhodno uvoziti

devizo. Dobljeno izvozno uverjenje odstopiti drugemu je kaznivo. Glede komisionarjev omenjeni pravilnik ne omenja ničesar in so zato ti doslej nastopali kot samostojni izvozniki ter si pri izvozu blaga, ki so ga nakupili za svojo inozemsko tvrdko, ki jo zastopajo, preskrbeli predpisano uverjenje na svoje ime in je potem tudi v redu opravičali. Na ta način se je pri nas izvažal večinoma hmelj, deloma pa tudi sadje in drugo. Sedaj pa se je finančno ministrstvo postavilo na drugo stališče in smatra, da je komisionar, ki je z uverjenjem na svoje ime izvozil blago, ki ga je kupil za inozemsko tvrdko, prav za prav odstopil to uverjenje svoji tvrdki in da je zato kriv ter kazniv v smislu čl. 6 pravilnika o ureditvi prometa z devizami in valutami.

Tako tolmačenje finančnega ministrstva pa mora imeti dalekosežne posledice. Dosedanji način izvoza našega hmelja bi bil namreč posledaj nemogoč in vsaka inozemska tvrdka bi morala najprej uvoziti potrebno devizo in šele potem bi mogla izvoziti hmelj. Ker pa je v ceniku za osiguranje valute za hmelj naznačena često znatno višja cena, kakor pa dejansko je, bi na ta način inozemskim tvrdkam zamrznilo pri nas prav značne vsote. Poleg tega pa je tudi vprašanje, kako bi inozemske tvrdke spravile to v sklad z deviznimi predpisi v lastni državi, ker je v nekaterih dovoljen izvoz devize šele po uvozu blaga. Vsekakor bi tako tolmačenje ali poostrenje deviznega pravilnika bila nova, težka ovira, ki bi močno ogrožala izvoz našega hmelja sploh in še bolj pritisnila ceno.

Da se pravočasno prepreči ogromna gospodarska škoda, ki bi radi tega nastala, je gremij trgovcev že pretekli petek sklical vse zainteresirane člane na sestanek, kjer se je sklenilo ukreniti vse potrebne korake, da se izvoz našega

hmelja omogoči tudi nadalje. Zadeva se ne tiče samo trgovcev-komisionarjev, temveč še bolj hmeljarjev-producentov, ki bi zopet, kakor navadno, trpeli največjo škodo, ako se izvozu hmelja postavijo še nove ovire. Vsepovsod se izvoz hmelja podpira in pospešuje, pa je zadnji čas, da se tudi pri nas razne tozadevne ovire odstrani, ne pa postavlja še novih, da bo izkupil hmeljar v bodoče za svoj pridelek vsaj kolikor toliko primerno ceno. Zavedati se moramo namreč, da vsi taki ukrepi, ki na en ali drug način ovirajo izvoz ter vnovčenje hmelja, pa naj bodo to že devizni, kliringški carinski ali drugi predpisi, posredno zadenejo zopet vedno le hmeljarja, ki vedno težje in ceneje vnovčuje svoj pridelek. Zato pa je predvsem v interesu hmeljarjev, da se tu ne stavi nobenih novih ovir, temveč se še dosedanje skuša na shoden način odstraniti ali vsaj omiliti.

O sezoni 1935

(Dalje.)

Kakor iz navedenega sledi, smo prav tako kakor predlani prodajali tudi lani naš pridelek znatno izpod svetovne paritete. S tem pa gotovo ne moremo biti zadovoljni, neglede na to, če je cena sama po sebi bila dovolj visoka ali ne. Nehote se nam vsiljuje vprašanje odkod to in zakaj tako, pa bo dobro in prav, če to vprašanje temeljiteje obravnavamo. Četudi je vsaka hmeljska sezona docela svojevrstna, se le da iz vsake nekaj koristnega sklepati za bodoče, iz vsake se pametni hmeljar nekaj nauči, da pri naslednji lahko bolje odreže. Paritetna cena za naše najboljše blago bi namreč bila lani vsaj 30—35 din za kg in povprečna cena, ki bi jo z ozirom na kakovost pridelka morali doseči, okroglo 30 din za kg.

Kakor smo že ponovno omenili, so zelo raznovrstni činitelji, ki vplivajo na višino cene in na bolj ali manj živahno kupčijo, zlasti še pri hmelju, ki je pri nas izključno le izvozno blago ter poraba doma skoro ne pride v poštev. In nekateri od teh lani vsekakor niso bili v naš prilog, oziroma se jih je zlonamerno tudi hote obrnilo proti nam.

Razmerje med svetovnim pridelkom in svetovno potrebo hmelja lani sploh ni bilo preveč v prid hmeljarjem. Že med obiranjem se je namreč dalo ugotoviti, da bo pridelek znašal nekaj več kakor pa potreba in da pomanjkanja hmelja torej ne bo. V takem primeru pa, kakor hmeljarji vemo, z izjemno visokimi cenami ni računati.

Važno je nadalje, koliko znašajo stare zaloge hmelja v pivovarnah, ta večni strah, s katerim skuša pivovarska industrija pritiskati na hmeljarje in trgovce ter tlačiti ceno. Vendar se lani tega strahu ni bilo treba preveč bati. Vsled nestalnih gospodarskih razmer se namreč pivovarne zadnja leta vedno manj zalagajo s hmeljem in so zato tudi lani stare zaloge hmelja v pivovarnah bile sorazmerno majhne. Vkljub v primeri s potrebo hmelja sorazmerno še precej obilnemu pridelku je bilo torej računati, da pivovarne ne bodo mogle dolgo odlašati z nakupom, temveč bodo morale v lastnem interesu razmeroma kmalu poseči po novem pridelku.

Z ozirom na okolnost, da pridelek ni bil dosti večji kakor potreba hmelja in da so pivovarne bile razmeroma slabo založene, je bilo torej v splošnem računati z dobro srednjo ceno. Nemški in angleški hmelj tu ne pride v poštev, ker ni navezan na izvoz in ker je v Nemčiji kakor Angliji zato država hmeljsko trgovino monopolizirala, da lahko poljubno določuje cene neodvisno od svobodnih tržišč.

Ako ni pomanjkanja hmelja, tedaj pač izvozna odnosno uvozna trgovina poseže najprej po najboljšem hmelju. Le ako blaga primanjkuje, se namreč kupuje kar hitro vse vprek, samo da si vsak zajamči čimprej potrebno količino. Pridelek hmelja pa je bil lani v posameznih okoliših zelo različen. Tako je bilo takoj v začetku jasno, da bo trgovina posegla zlasti po boljših proveniencah. Znano je, da se gre danes predvsem za zeleni hmelj, da je glavno barva, teža itd. pa pri presojanju kakovosti in cene hmelja ne igra več tako važne vloge. No in vprav tu se je že pred obiranjem pričelo pritiskati na ceno našega hmelja. Konkurenca je namreč razbobnala v svet, da je pri nas zopet, slično kakor predlani, peronospora skvarila barvo pridelka, da je obiskal naše nasade v obilni meri tudi rdeči pajek in da bo zato pri nas gladko zeleno blago prav redko. Vse te vesti seveda niso odgovarjale dejanskemu stanju, toda v težkem konkurenčnem boju, ki je danes pri vsakem izvoznem blagu, se pač posluži konkurenca vsakega sredstva, samo da napelje vodo na svoj mlin. In vprav te alarmantne vesti, da pri nas ne bo zelenega blaga, so lani prav občutno pritiskale na začetne cene našega hmelja.

Pristopajte k Hmeljarski zadrugi!

Razno

Pridelek hmelja v Franciji je znašal letos skupno 23.535 stotov na 2003 ha, dočim lani 27.350 stotov na 1927 ha. Letos je pridelala sama Alzacija 16.910 stotov na 1400, Nord pa 3250 stotov na 250 ha.

Konsum plzenskega piva se zopet dviga in je v letu 1935 znašal 695.000 hl proti 672.000 hl v letu 1934. »Prazdroja« se je popilo sicer lani 8000 hl manj, zato pa »Gambrinusa« 32.708 hl več.

O ureditvi pridelovanja in prodaje hmelja v USA se že dolgo razpravlja in je sedaj končno tozadevni načrt pripravljen, vendar je predpogoj uzakonitve, da se izjavi zanj 90% hmeljarjev. Nadzorstvo nad pridelovanjem in vnovčenjem hmelja bi prevzela gremialna organizacija »National Hop Grovers Inc« (Narodna hmeljarska organizacija).

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Razpoloženje v hmeljski kupčiji je nadalje mirno, vkljub temu pa je stalno nekaj zanimanja in povpraševanja za lanski pridelek ter se plačuje po 12–20 Din za kg; za neko večjo partijo prvovrstnega blaga se je nudilo tudi 27 Din za kg, vendar do zaključka ni prišlo.

Vojvodina: Na tržišču je mirno in le semtertja nekaj zanimanja; za že redke še preostale zaloge se nudi do 15 Din za kg.

Češkoslovaška: Pri razmeroma zopet bolj mirni tendenci je na hmeljskem tržišču zanimanje in povpraševanje predvsem za cenejše blago, semtertje pa tudi za boljše. Kupuje se v prvi vrsti za domače pivovarne, nekaj pa tudi za izvoz. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in notira lanski žateški pridelek 45–54 Din za kg; znamkovanih je doslej 41.497 stotov. Še neprodane zaloge lanskega hmelja v Uštku in Roudnici so že redke in le še v prav čvrstih rokah; pri stalnem zanimanju se plačuje 25–36 Din za kg, pozni hmelj iz Dube pa notira 18–27 Din za kg.

Nemčija: Živahno zanimanje in povpraševanje na tržišču traja dalje, vendar je bilo pretekli teden nekaj manj prometa. Živahnejša je kupčija za izvoz, ker je NHPD v ta namen za slabše blago znžala ceno za 7–10 Din pri kg. Sicer pa so ostale cene čvrste in se je plačevalo za domačo porabo lanski Hallertau in Baden 70–81 Din, Spalt in Tettnang 84–95 Din, Jura in Rheinpfalz do 72 Din ter Hersbruck do 60 Din, za izvoz pa Hallertau 38–51 Din ter Hersbruck in Rheinpfalz do 46 Din za kg. Tudi par bal letnika 1933 je bilo še prodanih ter se je plačalo 11–12 Din za kg. Skupno je bilo prodanih zadnjih štirinajst dni 865 stot. hmelja.

Francija: Na tržišču je zanimanje in povpraševanje docela ponehalo in pride le semtertje še do kakkega zaključka. Cene so ostale sicer v glavnem nespremenjene, vendar so več ali manj le nominalne.

Belgija: Tržišče je nadalje razmeroma mirno, vendar izkazuje stalno nekaj prometa. Cene so v glavnem nespremenjene in notira lanski Poperinghe do 7 Din, Alost pa do 16 Din za kg. — Belgija je uvozila prvih enajst mesecev lanskega leta skupno 8844 stotov

(predlani 11.335) hmelja, od tega 2587 stotov iz ČSR, 1670 iz Nemčije, 1590 iz Poljske, 1056 iz Jugoslavije, 966 iz Francije, 505 iz USA in 339 stotov iz Anglije, izvozila pa je v istem času skupno 1800 stotov (predlani 2339), od tega 1004 stotov v Nemčijo, 135 v ČSR in 60 stotov v Francijo.

Poljska: Pretekli teden je bilo v hmeljski kupčiji zopet nekaj več zanimanja in povpraševanja. Kupovalo se je v prvi vrsti wolinjski hmelj in plačevalo 7–8 Din za kg, za neko večjo partijo prvovrstnega hmelja pa se je plačalo tudi 12 Din za kg. Zaključna tendenca je precej čvrsta in so tudi hmeljarji zopet bolj rezervirani.

Anglija: Bonifiranje hmelja, ki se je vršilo letos zelo skrbno, je končano in se je tudi že pričelo z vnovčenjem. Najprej se dodeljujejo potrebne količine pivovarnam in bo potem, ko bodo pivovarne kriče, še preostalo blago verjetno šele v drugi polovici meseca prišlo v svoboden promet. Cene za lanski pridelek so določene na bazi 9 Lstg za angleški kvintal (50,8 kg) t. j. 38 Din za kg. Že zacarinjen ameriški hmelj se trži Oregon franko London po 7 $\frac{1}{2}$ Lstg za angl. kvintal, t. j. 32 Din za kg.

Amerika: Na tržišču je zanimanje in povpraševanje nekoliko popustilo ter je razpoloženje zopet bolj mirno, ker so pivovarne že precej kriče. Počasi pa se kupuje dalje, četudi večinoma za poznejšo dobavo. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in domači pridelek notira prejkoslej lanski 10–15 Din, predlanski 7–10 Din in starejši 3–6 Din, že zacarinjen inozemski pa lanski 39–77 Din in predlanski 20–42 Din za kg. Boljši hmelj je že težko dobiti in se zato dobro drži v ceni, za slabše blago pa je manj zanimanja. Inozemsko blago se razmeroma slabo trži, ker se drži v ceni previsoko; le pivovarne, ki polagajo posebno važnost na čim boljšo kakovost piva, polagoma nekaj kupujejo.

Najvišje cene, dejansko plačane zadnji čas za 1 kg hmelja raznih provenienc, so bile naslednje:

Nemčija (Hallertau)	81 Din
Češkoslovaška (Zatec)	54 Din
Anglija (Golding)	38 Din
Francija (alzaški)	32 Din
Jugoslavija (savinjski)	22 Din
Poljska (wolinjski)	18 Din
Belgija (Alost)	16 Din
Amerika (Oregon)	15 Din

Za razvedrilo

Dva nesrečneža.

Berač se je vrnil iz tujine domov in je prinesel s seboj nekaj prihranjenega denarja.

»Kaj pa si rekel ljudem?« vpraša drugi berač.

»Da mi je žena umrla,« pravi prvi.

»Jaz pa pojdem in povem ljudem, da imam večjo nesrečo.«

»No, in kaj porečeš?«

»Da moja žena še živi.«

Prva misel.

»Naš lepi konjiček je ravnokar poginil.«

»Kaj naj pa sedaj napravimo?«

»Salame.«

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

sprejema
vse vrste zavarovanj proti požaru: poslopja, vse premičnine, hmelj, zvonove, steklo, nezgode, vlom, jamstvo, avto-kasko, življenjska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninska zavarovanja »Karitas«.

Zastopniki v vsaki župniji.

Podružnica: Celje, Vodnikova ulica 2.

Hmeljarji, poravnajte naročnino!

V nevarnosti

je tvoj denar doma pred ognjem in tatovi!

Nalagaj

denar v domače hranilnice!

Zaupaj svoj denar

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE

(prej JUŽNOŠTAJERSKA HRANILNICA)

v CELJU, nasproti pošte.

Za hranilnico jamči Dravska banovina z vsem premoženjem in davčno močjo.

Nove vloge so takoj izplačljive.

Naročajte, čitajte, priporočajte in razširjajte prvi slovenski in prvi hmeljarsko-strokovni list v državi

SLOVENSKI HMELJAR

Zbirajte in prispevajte za tiskovni sklad, da se list še bolj razmahne in mu v sezoni omogočite tudi čim več posebnih izdaj!

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo